

ע. הלל : דם

שְׁקִיקָה חֲשֵׁאִית זוֹ הַעוֹשֶׂה מֵעַגְלוֹתֶיהָ,
שְׁקִיקָה פְּלֵאִית זוֹ הַתְּפוֹסָה נְחוּשִׁים,
הַכְּלוּאָה אֶפְשָׁרִיּוֹת, הַפְּקוּחָה תִּמְהוֹן
בְּחֵלִיפוֹת מַחְזוּרֶיהָ נְטוּלֵי הַרְעַת
כְּמִצִּיאוֹת הַזֶּה הַחֵלֶם וְחֵלֶם
מִצִּיאוֹת.

שְׁקִיקָה רוֹגֶשֶׁת זוֹ הַנִּגְנָה סִמְפוֹנִיּוֹת תוֹךְ סִמְפוֹנִיּוֹת,
צְרוּבֵת־מֶלֶח,
זְכוּרֵת־מְכוֹרֵת־יָם!
זָרֵם כְּלוֹ עֵינַיִם
עָסִיס בְּכֵאִים
הַלֵּב אָדָם,
שֶׁמֶשׁ זְרוּחֵת־פְּגִימִים!

נֹזֵל נְסִי זֶה הַמְּמַלֵּא גְבִיעַ חַיִּי
הַיּוֹם,
עַל סְכִינֵי שְׁנֵי טוֹרְפִים
אֲרָצָה
יָגַר.

משתה

שֶׁן מִשׁוֹר אֶל שֶׁן מְקִישׁ
לְטוֹשׁוֹת תְּצַהֲבֵנָה מְעַרְכוֹת חוֹתְכוֹת.

כִּמוֹ הוֹבָא בְּאִזְנֵיהֶן דְּבַר לְצוֹן
תְּרוֹמְנָה שְׁפָתֵי טוֹרְפִים.
אֶל יִרְכִים זְנוּבוֹת יִצְמִדוּ

אין הכיל ששון סעדתם
למו נכונה.

כאל תפלה עצמותיהם תגלנה
לצרידת נביחת אלופתם
נאום הזאבה
סלה.

אז כבחזיון מחול יחגו עגותיהם סחור סחור
לגור אנוש
חוג והקף וכשבש זנב ונהק ונבת והתלהלה
זרבוביהם אל רום צמרות!
כלהם רטט-נעם-זעות-טכס-
המשתה.

כי מבשרו יאכלו
ומדמו ישתו
היום
לשבעה!

לעת.
גרורת עטיניה תפסע הזאבה אל עמתו.
שתי אמהות יגדלו עיניה
בזקנתה נאדרית!

קצף יזלו שולי מלתעותיה
נאקתה משגל קרבן.
תשם לגרונה
שניה.

ומן הנותר יושם לפני השבט:
קרבים וראש וטחול וגפים וכל הדם
הנה.

כל העיסס הנורא הנה.
מסך דם יצור אנוש
מסך סמום
שגעון.